

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

השבת של רבי נחמן מברסלב

ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא ... וישימו עליה קטורת.

(לקוטי הלכות - פריה ורביה ב')

זוה בחינת פגם נדב ואביהוא שנכנסו למשכן להקטיר קטורת אשר לא צוה אותם, ואיתא שהפגם שלהם היה **בגין דלא אינסיבו** (משום שלא התחננו), כי הם מגודל קדושתם העצומה לא רצו להוריד עצמן לקשר גם עולמות התחתונים.

זוה בחינת פגם דלא אינסיבו כנ"ל, ורצו ליכנס למשכן לפנים אל הקדושה, דהיינו לקשר עצמם לה' יתברך כראוי להם, **אבל לא הורידו עצמן** לקשר גם התחתונים להשם יתברך שזוהו בחינת פגם דלא אינסיבו כנ"ל.

ועל כן היה הפגם שלהם בקטורת, שהקריבו קטורת שלא ברשות אשר לא צוה אותם. כי באמת קטורת גבוה מאד מאד כידוע, וכמו שכתוב בזהר הקדוש: **סליקו דקרנא עד אין סוף, ובפרט קטורת שעולה למעלה למעלה בתכלית המעלה עד אין סוף, ואף על פי כן היה בא בתוך הקטורת חלבנה שריחה רע, שמרמז על פושעי ישראל, ובמצוה זו של קטורת הראה לנו השם יתברך עניין הנ"ל המבואר בדברי רבינו בכמה מקומות ובפרט במאמר הנ"ל, **שדייקא מי שהוא קדוש ביותר וגבוה מאד מאד, כמו כן הוא יכול להוריד עצמו מאד מאד, להגביה אפילו התחתונים המונחים בשפל המדרגה ביותר, וזהו עיקר שלימות מעלתו הגבוה, כי כשהוא רק למעלה למעלה ולא למטה, אין זה שלמות וכו' וכנ"ל.****

וזוהו אנו רואין במצוה זו של קטורת שגבוה מאד, ומחמת גודל מעלתו וקדושתו של קטורת שעולה למעלה למעלה, מחמת זה דייקא היה בא בתוך הקטורת חלבנה שריחה רע, להורות שאי אפשר לעלות למעלה למעלה כי אם כשיכולין לירד למטה למטה, להעלות כל השוכני עפר לה' יתברך, כי קטורת מקשר כל העולמות לה' יתברך, אפילו מדרגות התחתונות מאד, בחינת חלבנה.

זוה עיקר מעלת הקטורת, ועל כן קטורת מטהר עולם העשיה כידוע, אף על פי שעליית הקטורת למעלה למעלה, אף על פי כן, אדרבה מחמת זה דייקא הוא מטהר עולם השפל הזה עולם העשיה וכנ"ל.

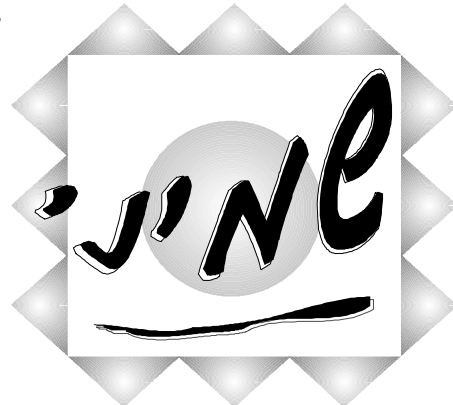
ועל כן אין שום דבר שיכניע את הקליפות כמו קטורת, כי קטורת מטהר כל המקומות מהקליפות, אפילו הנמוכים מאד, ומעלה ומקשר הכל לה' יתברך, כי לגודל מעלתו יכול לירד אפילו למטה וכנ"ל.

ונדב ואביהוא שנכנסו להקטיר קטורת ולא אינסיבו, שרצו לעלות למעלה למעלה - שזוהו בחינת קטורת - אבל לא אינסיבו,

שלא ירדו למטה לקשר גם כל העולמות התחתונים כנ"ל, ועל כן פגמו בהקטורת שהקריבו, כי עיקר שלמות הקטורת כשמקשרין הכל לה' יתברך, **אפילו הנמוכים מאד**; וכשאינן מקריבין קטורת בבחינה זו, הוא פגום, והרי הוא כאילו חיסר חלבנה מהקטורת, שאז בוודאי הקטורת פסול לגמרי, כמו כן כשאין מקשרין ומעלין כל המדרגות התחתונות לה' יתברך, אז אין יכולין ליכנס לפנים להקטיר קטורת וכנ"ל.

וזוהו שנאמר לאהרן אחרי מות שני בניו הנ"ל: **ואל יבא בכל עת אל הקודש**, כי אם ביום הכפורים על ידי הקרבנות והקטורת, וכל סדר העבודה של יום הכפורים. כי ביום הכפורים, אז הוא סליחת העוונות, ועיקר הכפירה על ידי הכהן הגדול על ידי עבודתו כמו שכתוב: **וכפר על בני ישראל וכו'.** ואז דייקא, כשהוא מכפר על בני ישראל, ואז יכול להרים כל הפושעי ישראל כל המונחים במדרגה שפילה ונמוכה להרים כולם להשם

יתברך, אז דייקא הוא יכול ליכנס לפני ולפנים, אבל בכל השנה אסור לו ליכנס לפני ולפנים כי אי אפשר לכנס לפני ולפנים כי אם כשיכולין לקשר ולהעלות כל הנמוכים והשפלים אליו יתברך ולטהרם כולם מעוונות, אז דייקא יכולין לעלות למעלה ולכנס לפני ולפנים, וכנ"ל.

ועל כן הכהן הגדול ביום הכפורים, צריך שיהיה לו אשה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, וכמו שכתוב: **וכפר בעדו ובעד ביתו**, זה בחינה הנ"ל, כי כשיש לו אשה, על ידי זה מקשר גם עולם התחתון לה' יתברך וכנ"ל, וזה עיקר עבודות יום הכפורים לקשר כל העולמות התחתונים אליו יתברך וכו', וכנ"ל.

סיפור

(כוכבי אור - שיחות וספורים, ו')

© מעשה אחת שמעתי מרבי יחיאל מנדיל, ששמע מהרב רבי שמואל יצחק מטשערין, שפעם אחת נסע לרבינו ז"ל לברסלב, ולן בביתו הגדול שהיה מקום האורחים. ומחדר רבו ז"ל לא נמצא שום פתח אל החוץ, רק לזאת הבית, ומהבית נמצא פתח אל החוץ מצד מערב.

© ופתאום, באמצע הלילה, שמע הרב הנ"ל, קול רעש מחדר רבינו ז"ל, כמו מכמה אלפים אנשים. והרב ידע ברור שלא נמצא שם בחדר שום אדם חוץ רבינו ז"ל, יען אשר לא נמצא כלל מזה החדר הקטן שום פתח אל החוץ, רק דרך זאת הבית ששכב שם הרב כנ"ל. והבית היתה סגורה מבפנים בלילה כנהוג (וגם חדר רבינו ז"ל היה קטן מהכיל כלל הרבה אנשים, ומכל שכן וכל שכן אלפים אנשים כפי הרעש הנ"ל שיצא משם).

© ונפל על הרב פחד ורעד גדול ועצום מקול הרעש הזה, עד שמרוב הרעד והחרדה שחדרו בו כל איבריו, נפל מהמשכב על

לזכרון **לאדבקא מחשבותיו בעלמא דאתי** [לדבק מחשבותיו בעולם הבא], ולהבין הרמזים שהשם יתברך מרמז לו בכל יום להתקרב אליו. גם על-ידי ניגון ושמחה הני"ל, יכולין להשיג בחינת רוח נבואה רוח הקודש.

✧ על-ידי ניגון ושמחה, יכולין לשפוך שיחו כמים נוכח פני השם. על-כן, על-ידי ששמחים בכל היום, יכולין לפרש שיחתו בהתבודדות כראוי.

תפילה

(לקוטי תפילות א' – נ"ד)

✧ ... וזכני ברחמיך הרבים לשמחה דקדושה, שאזכה להיות בשמחה תמיד. ותתן כח בידי ללקט ולברר את הרוח טובה מן הרוח נכאה, מן הרוח רעה, מעצבות רוח. ותזכני לעשרה מיני נגינה דקדושה, עד שאזכה לזכך ולברר את הכח המדמה, להכניע ולבטל הרע שבמדמה ולברר ולהעלות הטוב שבו אל הקדושה, ואזכה להכניע ולגרש ולבטל ממני הרוח רעה, רוח שטות, עצבות רוח, רוח נכאה. ותזכני מהרה לרוח טובה דקדושה, **כי אתה אלוקי רוחך טובה נתחני בארץ מישור. לב טהור ברא לי אלוקים ורוח נכון חדש בקרבי. אל תשליכני מלפניך ורוח קודשך אל תיקח ממני. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני.** אל אלוקי הרוחות, שליט בעליונים ובתחתונים, תן לי רוח טובה.

✧ **יפקוד ה' אלוקי הרוחות לכל בשר** להשפיע עלי רוח טובה, רוח הקדושה. **רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה',** רוח קדושה וטהרה, רוח שמחה וחדוה.

✧ אבי שבשמים, הצילני מטוב המדומה, המרה באחרונה כראש ולענה, זכני לטובך האמתי, שבעני מטובך הנצחי. וזכני להיות בשמחה תמיד, נגילה ושמחה בישועתך, ונגינותי אנגן כל ימי חיי על בית ה'. ואזכה להרים קול זמרה ונגון לשמך ולעבודתך באמת כרצונך הטוב, ואזכה לעורר ולגלות תמיד כל העשרה מיני נגינה. ותזכני לשמוע קול נגון וזמרה בשמחה של מצוה ממנגן כשר וטוב, היודע נגן על הכינור ועל כלי שיר, נגונים דקדושה הנמשכים מכינור של דוד, יפה קול ומטיב נגן, באופן שיתברר על-ידי המנגן בכלי שיר הרוח טובה, רוח נבואה, רוח הקודש, רוח שמחה וחדוה, מעצבות רוח, מרוח נכאה, מרוח רעה, עד שזוכה לרוח טובה באמת, ולהיות בשמחה תמיד.

✧ ונזכה לשוב אליך בתשובה שלמה ובלב נשבר באמת, הבא מתוך שמחה ונגון דקדושה, עד שאזכה לשפוך לבי כמים נוכח פני ה' בתחתי ובקשתי, ואזכה לפרש כל שיחתי לפניך בכל לב ונפש ובבכיה גדולה מתוך שמחה ...

ארץ ישראל

(אוצר היראה - ארץ ישראל - ג')

✧ ארץ-ישראל הוא בחינת נקודה הטובה והקדושה שבבחינת מקום העולם, ועל-כן שם בארץ-ישראל זוכין לקבל כל אחד ואחד אור הנקודה שלו כפי חלקו שיש לו בארץ-ישראל (הלכות נשיאת-כפים ה' - אות ט"ו).

הארץ, וגם נתיירא אחר כך מלהזיז את עצמו ולקום מהארץ, עד שנסקע הרעש. ויקום אחר כך מהארץ ויצא אל החוץ, ונתעכב שם בחוץ, עד שהאיר היום. וגם אחר כך, נתבייש ונתיירא מרבינו ז"ל, לשאול מאתו **מה זה ועל מה זה**, כי הבין שאין זה רצונו שישאלנו.

חיי מוהר"ן

(תר"ג)

✧ ספרו לי בשמו [של רבינו ז"ל], שאמר לעניין עסק הקיבוץ שלו משל: שיש עוף אחד שמטיל ביצים הרבה מאד רבוי מופלג, עד שאי אפשר לו לישב עליהם על כולם להוליד מהם עופות. ונתן לו השם יתברך בטבעו שהולך ומשליך בערמה איזה ביצים בקן עוף אחד, וכן משליך עוד איזה ביצים באיזה קן אחר, וכן משליך ביצים שלו בקנים של עופות אחרים.

✧ ואלו העופות אחרים אינם יודעים שהביצים אינם שלהם, והם יושבים עליהם עד שמולידים מהם עופות.

✧ וגם זה העוף לוקח לעצמו כמה ביצים שלו, ויושב עליהם ומוליד לעצמו עופות; ואחר-כך פורח העוף הני"ל עם הילדים שלו, ומתחיל לצפצף. ואזי, שומעים כל העופות שנעשו אצל אחרים מביצים שלו, והם מכירים הקול ונמשכים מיד אחר העוף הני"ל שבאמת יצאו ממנו, וחוזרים אליו.

✧ והנמשל מובן מעט למי שיודע איזה רמז מעניין גדולת עסק הנהגת של רבינו זכרוננו לברכה עם העולם.

מכתב

(מספר אבי הנחל - מכתב מ"א)

✧ ב"ה, ג' תשרי תשכ"ג. עיר הקודש ירושלים.

עצמי ובשרי, מר ..., האוחז עצמו בהצדיק האמת, שהוא רופא מומחה ונאמן, שיודע ומכיר כל החסרונות והחולאים שיש בהרוח חיים של כל אחד. ועל ידי זה יודע איך לעסוק ברפואתו בשלמות. גמר חתימה טובה.

✧ מכתבך שכולו ידידות וברכות כפולות מיום כ"ח אלול תשכ"ב, קבלתי בצירוף ציק על סך מאה לירות ישראליות.

צדקה וחסד

(אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, צ"ד)

✧ על-ידי הלבשת ערומים, בחינת **כי תראה ערום וכסיתו**, מתקנין פגם הברית, וזוכין להנצל מתאות ממון שהוא בחינת אנפין חשוכין [פנים חשוכות], וממשיכין בחינת אנפין נהירין [פנים מאירות] של אור הפנים.

עצות

(לקוטי עצות - שמחה, י"ג ט"ו)

✧ כל התאוות באים מכח המדמה, כח הבהמיות, והתגברותו הוא על-ידי עצבות שהוא רוח נכאה, רוח רעה, ועל ידי זה התגברות השכחה, ששוכח תכליתו ואינו זוכר בעלמא דאתי, כראוי לזכור בכל יום בכלל ובפרט (עיין זכרון, אות ד'). ועל-כן צריכין להתגבר להיות בשמחה תמיד, שעל-ידי זה עיקר הכנעת המדמה, ועל-ידי זה יזכה לזכור בעלמא דאתי [עולם הבא] בכל יום כני"ל.

✧ שמיעת קול ניגון על כלי זמר ממנגן כשר לשם שמים הוא סגולה גדולה לשמחה, ולהכניע ולברר המדמה. ועל-ידי זה זוכה